

Asta finder noget.

Hun finder en gul post-it på køleskabet med teksten: *20.00 Clara Pontoppidans hemmeligheder*. Den får hendes hjerte til at banke hårdere, og hun når at række hånden ud, er lige ved at tage den.

Dokumentarudsendelsen *Clara Pontoppidans hemmeligheder* blev vist på DR2 i går aftes, men det var først sent lørdag aften, speakeren på DR2 annoncerede, at udsendelsen ville blive sendt i stedet for en gammel dokumentar. Det giver ingen mening. Hvem skriver sådan en huskeseddel til sig selv, få timer før de tager deres liv?

Bent Olsen har taget Michael og Carl med ind i stuen, men ham den unge tekniker er i gang med at lægge små bevisposer ned i en stor taske, og Asta tænker, at hvis hun bliver stående længe nok foran køleskabet, vil han begynde at undre sig, så hun bliver stående, men han undrer sig ikke, og til sidst lukker han tasken med et lille smæld og forlader køkkenet.

Asta går ind i stuen, hvor Bent Olsen er ved at give Carl og Michael en rundtur i Hannah Lundgreens hverdagsrutiner: Hun foretrak at sidde i den højre af de to lænestole i vinduesnichen, og når hun sad ved skrivebordet, skubbede hun ofte computeren helt tilbage på bordpladen, formentlig for at skabe plads til at arbejde i hånden, forklarer han og peger på det område, hvor varmen fra pc'ens blæser har udtørret lakken på det mørke træ.

Han udpeger også det sted, hvor Hannah Lundgreen satte sin kaffekop, når hun arbejdede, og ud fra denne placering konkluderer han, at Hannah Lundgreen var højrehåndet.

Han siger ikke noget om bøgerne. Måske har de talt om dem, før Asta kom ind? Væggene er tapetseret med dem, reol efter reol fra gulv til loft, alle sammen fyldt med bøger. Hver eneste ryg lokker med sin ultrakorte kalden, nogle få ord, der alligevel rummer løfter om hele universer. Astars blik standser ved en svensk titel, *Skulle jag dö under andra himlar* (og

det gjorde Hannah Lundgreen jo faktisk), men ellers er de fleste titler danske, indtil hun når reolen til venstre for skrivebordet. Her er hver anden titel dansk og hver anden svensk. Sådant en reol har Astas studiekammerat, Beata, også, men hos hende er hver anden titel polsk, fordi Beata finansierer sine studier ved at oversætte dansk skønlitteratur til sit polske modersmål. Hannah Lundgreen var altså oversætter, og Astas gæt er, at hun har kunnet tjene en hel del mere end Beata ved sine anstrengelser, for der er rigtig mange par af bøger i reolen, og de fleste af dem har titler, Asta kender.

Bent Olsen fører an ud i en lille korridor, som ville være smal nok uden bogreolerne.

- Vi er ikke færdige herinde endnu, men jeg har taget et hurtigt kig, og umiddelbart er der ikke noget bemærkelsesværdigt hverken i soveværelset eller badeværelset.

Døren til badeværelset står åben, og Asta når at se, at der er et badekar. Hvis hun gik så meget op i at efterlade et propert køkken, ville det så ikke give mere mening at skære pulsåren over i badekarret? Måske ville hun ikke findes nøgen. Måske syntes hun, det var for mærkeligt at lægge sig i badekarret med alt tøjet på.

Michael finder også noget. Han går forrest, da de forlader huset. Asta er lige bag ham, men i døråbningen standser han og markerer med armen, at de andre skal blive stående. Så går han et par skridt ned, bukker sig og samler en klump jord op, der ligger yderst på det ene trappetrin. Han holder den forsigtigt mellem fingrene og siger:

- Det her er ikke lokalt. Koncentrationen af ler er alt for høj.

Det er den slags udtalelser, der får Asta til at respektere ham.